

и за върховна надъ всичкитѣ християни, които са намиратъ подъ тѣхното господство. Това расположение на турското правителство, което не различаваше народности, а само вѣра, възбуди всичкитѣ надѣжди на гръцкото духовенство, което още тогава видѣ, какво пространно поле за дѣйствие му отвориохъ печаянно обстоятелствата.

Не е нето пужда да казвами, че духътъ на тогавашното гръцко духовенство е билъ истийтъ, който е билъ и у днешното. То, както днесъ тѣй и тогава, въобразявало си е, че владѣнието на Османцитѣ въ Европа не може да бѣде трайно, а врѣменно, — то и тогава, както днесъ, искало е само да употреби обстоятелствата, за да устрои бъдущата сила и величие на византийската империя, за възстановлението на която не се съмѣваохъ.

А що можеше да послужи повече на тази тѣхна цѣль, отъ колкото унищожението на духовната независимостъ на Българскій народъ и подчинението му подъ властѣта на гръцкый патриархатъ? Що можеше, нѣтами още, да послужи повече на това тѣхно стремление, отъ колкото погръчванъето на Българитѣ, тѣй щото тѣ, вмѣсто да прѣпятствувать на величието на Гръцизмътъ, да му помагать сами изъ всичкитѣ си сили?

Въ това име тѣ успѣхъ чрезъ хитростѣта си и интригитѣ си да унищожать българскый патриархатъ въ Търново, успѣхъ да изложать българскый народъ на свирѣиствата и грабежитѣ на безсѣвъстнитѣ фанариотски калугери. И бато вървѣхъ все по този си планъ; удаде имъ са най-сетнѣ да унищожать и послѣдния сѣнка на черковната наша независимостъ: Охридската Архиепископия на 1767 л.

Нѣ всичко това не стигнъ на Гръцитѣ; тѣ намислихъ че народътъ ни нѣма да загуби древния свой опоръ и независимъ духъ, че нѣма той да забрави бившата си независимостъ, до гдѣто сѣществува въ него онази наша интелигенция, възпитана въ духътъ на древната наша литература и онази наша горда аристокрация, която даде множество и често знаменити царѣ на нашия прѣстолъ. Прочее, Цариградскитѣ фанариоти успѣхъ най-сетнѣ, чрезъ немислимитѣ си интриги и клевети, да навратжтъ повторно огнената рѣка върху нашето отечество.

И би плачь и ридание неуслишано нигдѣ до тогази, а България, горката България потнѣхъ въ море отъ кръвь!

О Гръци! Гръци! И вий мислите, че е възможно щото такива ужасни неправди да останжтъ непоказани!